

тема:

**Ключові
питання
засідання
Ради адвокатів
України**

с. 3

**Відбулося
засідання
Ради старійшин
при НААУ**

с. 3

**Проведено
нараду
з головами
Рад адвокатів
та КДКА регіонів**

с. 4

**Нова система
підвищення
кваліфікації
вирішує
проблему
«ГОНИТВИ
за балами»**

с. 7

АДВОКАТ КАЗИМИР (КЛИМЕНТІЙ) ШЕПТИЦЬКИЙ — ГРАФ, АРХИМАНДРИТ, ПРАВЕДНИК СВІТУ

Ірина Василик, Проректор Вищої школи адвокатури, керівник Центру досліджень адвокатури і права при НААУ, к. і. н., доцент

150 років виповнюється від дня народження адвоката, депутата Віденського парламенту і Галицького крайового сейму, церковного діяча, архимандрита монахів Студійського Уставу, Праведника світу, Священномученика Казимира, у чернецтві — Климентія, Шептицького.

Верховною Радою України ухвалено рішення про вшанування цієї видатної постаті на державному рівні. Знайомимо й адвокатську спільноту із життям, діяльністю і заслугами побратима, цієї насправді непересічної особистості ХХ століття в історії України.

Блаженний Священномученик Климентій (Казимир Шептицький) народився 17 листопада 1869 року у селі Прилбичі в родині Яна та Софії Шептицьких. Початкову освіту здобув у родинному маєтку в Прилбичах. Був шостою дитиною у сім'ї. Навчався в Ягеллонському університеті, в університетах Мюнхена, Відня, Парижа. Одночасно закінчив Інститут лісівництва. У 1892 році здобув ступінь доктора цивільного та канонічного права у Ягеллонському університеті в Кракові. Батько — граф Іван (Ян) Кантії Регілій Шептицький — аристократ з українського шляхетського роду Шептицьких, громадсько-політичний діяч, посол Галицького сейму з I-ї курії великої земельної власності. Мати — Софія Фредро Шептицька — народилася у сім'ї відомого польського письменника графа Олександра Фредро, також письменника.

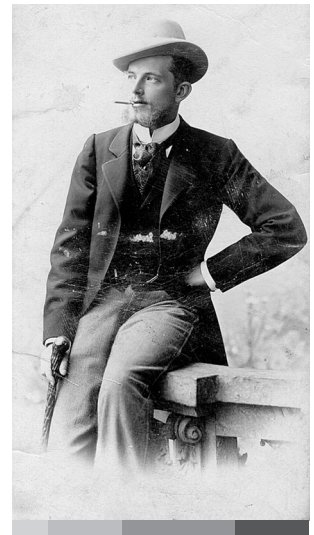
У сім'ї виховувалося 5 синів. Старший брат Казимира був митрополитом, предстоятелем Української греко-католицької церкви Андрей Шептицький; брати Олександр і брат Леон займалися своїм господарством (Леон у 1939 році під час першого російсько-більшовицького вторгнення був разом з дружиною страчений більшовиками у Прилбичах); брат Станіслав — офіцер Генерального штабу і військовий аташе Австро-Угорської імперії в Римі перед Першою світовою війною, згодом — генерал польської армії.

Діти початкову освіту здобували вдома. У родині було прийнято один день розмовляти англійською,

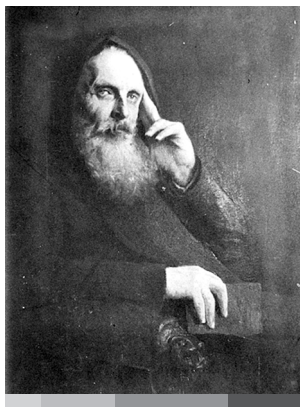
інший — італійською, французькою, німецькою мовами. Вагомий вплив на виховання дітей мала мати Софія, будучи дуже віруючою особою, прищепила любов до культури, мистецтва, музики, писала до синів листи польською і французькою мовами. У старшому віці свої листи до неї митрополит Андрей завжди розпочинав зі слів: «Моя кохана / або найдорожча Мамо...». Загалом листи матері до сина і навпаки за стилем — це цілі художні оповідання. Сам митрополит володів десятьма мовами. З мешканцями у родинному селі Прилбичі брати розмовляли українською, а дружина Леона — Ядвіга — була етнографом і збирала народні традиції Яворівщини: пісні, зразки вишиванок тощо.

На здобутті Романом (Андреєм) і Казимиром (Климентієм) Шептицькими саме юридичної освіти, як найпрестижнішої, наполіг батько. Сини здобули юридичну освіту у Ягеллонському університеті, і якщо Роман майже одразу пішов у чернече життя, то Казимир активно займався адвокатською та політичною діяльністю, мав славу успішного адвоката.

У 1900 році Казимир Шептицький став депутатом австрійського парламенту (каденція тривала у 1900 —

**Казимир
Шептицький
(Климентій)**

**Климентій
у Прилбичах**

Політичні погляди Казимира Шептицького вирізнялась прогресивністю. Він вперше на той час порушив питання соціального страхування, намагався вирішити проблему пенсійного забезпечення для тих, хто працював у приватних закладах чи займався власним бізнесом. Після розпуску парламенту у 1907 році припинив політичну діяльність.

Відійшовши від політики, займався адміністративною роботою, розпочав вести господарство у маєтку Шептицьких у Дев'ятниках, де для селян греко-католиків побудував парафіяльну церкву. У 1909 — 1911 рр. очолював Галицьке лісове товариство, писав роботи з питань сільського господарства.

У 1911 році, у 42-річному віці, Казимир Шептицький переїхав до Німеччини й оселився в бенедиктинському монастирі. Там Казимир розпочав готуватися до чернечого життя.

Через рік у греко-католицькому монастирі Студійського Уставу Казимир Шептицький дав чернечі обіти й отримав церковне ім'я Климентій. До Львова повернувся восени 1917-го, оселився в келії при соборі святого Юра. Будучи монахом, Климентій вів дуже аскетичний спосіб життя — навіть не спав у ліжку, а сидів обпершись.

У 1918 році став настоятелем Унівського монастиря, а з 1926-го — ігуменом студитів Свято-Успенської Унівської лаври. В Уневі отець Климентій започатковував дитячий сиротинець. Під час німецької окупації там переховували дітей євреїв.

За різними даними, брати Андрей і Климентій Шептицькі врятували від кількох сотень до кількох тисяч євреїв — їх переховували в монастирях та церквах, а потім переправляли за кордон. Таким чином вдалося

1907 рр.). Через вибори його брат Андрей Шептицький навіть переніс свою інтронізацію. Графа Казимира Шептицького називали найбільшим лобістом інтересів Галичини, зокрема українців, в Австро-Угорській імперії; він був співавтором «Загального австрійського закону про ліси».

Політичні погляди Казимира Шептицького вирізнялась прогресивністю.

вижити й главі МЗС Польщі у 2005 році Адаму Данієлю Ротфельду. За порятунок єврейських дітей у часи Голокосту 1996 року Климентія Шептицького в Ізраїлі визнали Праведником світу.

У 1936—1937 рр., спільно з братом, митрополитом Андрієм Шептицьким, склав статут для монахів Студійського Уставу, відомий під назвою «Типікон», який апробував папа Пій XII. Відіграв велику роль у створенні та формуванні чернецтва греко-католицької церкви.

У 1939 році Климентій таємно іменований митрополитом Андреем Шептицьким екзархом Росії та Сибіру.

Після смерті митрополита Андрея Шептицького неофіційним керівником УГКЦ у Львові був Климентій. У той час греко-католицьких єпископів заарештовували радянські спецслужби. Восени 1944-го у сані архімандрита монахів Студійського Уставу Климентій очолив делегацію, яка їздила до Москви на переговори щодо майбутнього статусу УГКЦ у СРСР. Відповіді тоді так і не отримали, та вже незабаром УГКЦ була ліквідована. Частина священників об'єдналася з Російською православною церквою, решта переховувалися у підпіллі.

Климентій Шептицький писав до Ватикану звіт про утиски церкви. Лист було перехоплено, що стало підставою для арешту.

5 червня 1947 року Климентій був затриманий у келії під час молитви. У процесі 7-місячного слідства перебував у Київській внутрішній в'язниці МВС, де зазнав найважчих знущань, що підірвали здоров'я. Засуджений до 25 років ув'язнення та 8 років виправно-трудова таборів за «зраду Батьківщини». Термін 78-річний єпископ відбував у Владимирському централі. Через постійні хвороби більшу частину ув'язнення відбув у лазареті. Помер 1 травня 1951 року. Похований під стінами Владимирського централу, могили й досі не віднайдено.

Отець Климентій Шептицький визнаний як Священномученик і беатифікований Папою Римським Іваном Павлом II 27 червня 2001 року у Львові під час офіційного візиту Святейшого Отця до України.

**Священномученик
Климентій. Ікона**